

- Naruszenie art. 95 ust. 1 rozporządzenia nr 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001 w zakresie dotyczącym „środków odświeżające powietrze [zapachowych]” i „nici dentystycznych”, będących przedmiotem sporu.

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2018 r. – APG Intercon i in. / Rada i in.

(Sprawa T-147/18)

(2018/C 166/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: APG Intercon Ltd (Nikozja, Cypr) i 147 innych [przedstawiciele: adwokaci A. Markides, K. Scordis, A. Gavrielides, C. Velaris, C. Velaris, A. Robertson, QC (Queen’s Counsel) i G. Rothschild, barrister]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny, Eurogrupa (reprezentowana przez Radę Unii Europejskiej) oraz Unia Europejska (reprezentowana przez Komisję Europejską)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanych na rzecz skarżących kwot wskazanych w załączonym do skargi wykazie, powiększonych o odsetki naliczane od dnia 26 marca 2013 r. do dnia wydania wyroku przez Sąd, z tytułu odszkodowania za szkody poniesione w wyniku decyzji Eurogrupy dotyczących uporządkowanej likwidacji Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (zwanego dalej „Laiki Bank”), umorzenia lub konwersji długu (bail-in) Bank of Cyprus Public Company Limited (zwanego dalej „Bank of Cyprus”) oraz zbycia aktywów i oddziałów rzeczonych banków w Grecji lub w wyniku udzielenia awaryjnego wsparcia płynnościowego (ELA) na rzecz Laiki Bank za zgodą Europejskiego Banku Centralnego i późniejszego przeniesienia, pod kierownictwem Europejskiego Banku Centralnego, odnośnego zobowiązania na Bank of Cyprus;

lub, ewentualnie:

- uznanie, że pozwani ponoszą odpowiedzialność pozaumowną, i określenie procedury celem ustalenia rzeczywistej, możliwej do pokrycia straty poniesionej przez skarżących;

i w każdym wypadku:

- obciążenie pozwanych poniesionymi przez skarżących kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia podstawowej zasady równego traktowania i niedyskryminacji:

- wskutek środków przyjętych przez instytucje Unii Europejskiej doszło do niezgodnej z prawem dyskryminacji pomiędzy wierzycielami Laiki Bank lub pomiędzy wierzycielami Bank of Cyprus;
- rzeczony naruszenia były wystarczająco poważne, jako że instytucje przekroczyły w sposób oczywisty i poważny granice przysługujących im uprawnień dyskrecyjnych; oraz
- pomiędzy naruszeniami i poniesioną przez skarżących szkodą istnieje związek przyczynowy.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia podstawowej zasady ochrony praw własności:

- wskutek środków przyjętych przez instytucje Unii Europejskiej deponenci będący stroną skarżącą zostali pozbawieni ich praw własności;
- deponenci będący stroną skarżącą nie otrzymali godziwej rekompensaty za poniesioną przez nich stratę, co narusza podstawową zasadę ochrony praw własności;
- rzezone naruszenia były wystarczająco poważne, jako że instytucje przekroczyły w sposób oczywisty i poważny granice przysługujących im uprawnień dyskrecyjnych; oraz
- pomiędzy naruszeniami i poniesioną przez skarżących szkodą istnieje związek przyczynowy.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2018 r. – UE / Komisja

(Sprawa T-148/18)

(2018/C 166/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UE (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Champetier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 20 listopada 2017 r. oddalającej jej zażalenie dotyczące wniosku o odszkodowanie za poniesioną przez nią szkodę;
- zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę doznaną z winy strony pozwanej, szacowaną na kwotę 10 000 EUR;
- zasądzenie zwrotu kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną zasady dobrej administracji i art. 41 karty odnoszącego się do zasady rozsądnego terminu.
2. Zarzut drugi dotyczący poszanowania przez stronę skarżącą zasady rozsądnego terminu przy składaniu wniosku o udzielenie wsparcia.

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2018 r. – Scordis, Papapetrou & Co i in. / Rada i in.

(Sprawa T-179/18)

(2018/C 166/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Scordis, Papapetrou & Co LLC (Nikozja, Cypr) i 5 innych (przedstawiciele: adwokat A. Markides, A. Robertson, QC, i G. Rothschild, barrister)